

Abeceda (Alfabet)

A A B C Č D E Ě F G H I J K L Ł M N Ñ O Ó P R S Š T U W Y Z Ž Ž

ch cz dz dž rz sz

dzi

Výslovnost

- „CZ“ špička jazyka se opírá o horní patro hned za horními zuby a snažíme se vyslovit české „č“
„Č“ / „CI“ vyslovujeme české „Č“ s přidáním hlásky „Č“
„SZ“ špička jazyka se opírá o horní patro hned za horními zuby a snažíme se vyslovit české „š“
„Š“ / „SI“ prostřední část jazyka se snažíme vyklenout k hornímu patru a vyslovujeme české „Š“
„Ž“ špička jazyka se opírá o horní patro hned za horními zuby a snažíme se vyslovit české „Ž“
Název písmene : zet z kropkou
„Ž“ / „ZI“ prostřední část jazyka se snažíme vyklenout k hornímu patru a vyslovujeme české „Ž“
„RZ“ něco mezi českým „Ž“ a „Ř“ – snažíme se vyslovit obě hlásky zároveň
Název spréžky: erzet
„DZ“ př. bardzo, dzwonek
„DŽ“ / „DZI“ př. jeep(eng), dziwny
„DŽ“ př. džem, džungla
„Ł“ spojení českého „U“ a výsloveného anglického neurčitého členu „A“, výslovnost anglického „W“ př. wet, weekend
Název písmene: el z kreskou
„W“ české „V“, pozn. název písmene český : [VÉ] x polský : [VU]
„Ń“ / „NI“ české „Ň“
„Ę“ nosové E [EN], shodné s francouzštinou (př. ręka)
[EM] – před B, P : zęby, postęp
[E] na konci slova – ztrácí nosovost (př. imię)
„A“ nosové A [ON], shodné s francouzštinou : Le Monde, song (eng) (př.mądry)
[OM] – před B, P : trąbka, gąbka
na konci slova – zachovává nosovost (př. są)
„Ó“ české krátké „U“
Název písmene : o kreskowane
„I“ vždy měkká výslovnost, vždy palatalizuje předcházející hlásku, př. cicho
Poku je následováno vokálem, zachovává se pouze jeho palatalizační funkce a samotná výslovnost „I“ mizí, př. ciasto [ťasto]
„Y“ vždy tvrdá výslovnost, tvrdší než české „Y“
„H“ [H/CH, CH] př. dach, hotel – prakticky stejná výslovnost

!!! Výslovnost hlásek může způsobit změnu významu !!!

Pokud se před či za hláskou neznělou vyskytne znělá, dochází ke **spodobě znělosti**:
př. W [F] kwiat, wschód, wczoraj

hlásky znělé: b d w z ž ž g dz dž dž
hlásky neznělé: p t f s ś sz k c č cz

Vyslovujte: Viz Ćwiczenia fonetyczne

UWAGA...

Vysledujte podobnosti v české a polské ortografii a výslovnosti:

zima – zima

jméno – imię

moře – morze

jsou-są

krajina – krajna

jdete – idziecie

může – może

ticho – cicho

tepły – ciepły

šla – szła

káva-kawa

těžko – ciężko

šedý – siwy

les-las

štěstí – szczęście

řeka – rzeka

jezero – jezioro

štědrý – szczodry